

ŠIBENJSKE NOVOSTI

Izlazi svake subote. — Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin. — Telefon interurban br. 47.
Oglaši po cijeniku. — Predplata 5. Dinara mjesечно.

Broj 16.

Šibenik, subota 14. juna 1930.

Godina I.

Zlonamjeran članak.

Ustupamo prostor jednom aktivnom radniku na podizanju i napredku Šibenskog člana da odgovori „Glasu“ na njegov članak „Jedan pogled na Šibenik kao centar Sjeverne Dalmacije“ eda se čuje i druga strana.

Gospodine uredniče!

Najljepše bi Vas molio da mi ustupite malko prostora u „Šibenskim Novostima“, jer mi je namjera, da odgovorim uvodničaru „Glasa Privredno-kulturne Matice za Sjevernu Dalmaciju“, koji se je „udo-stoja“ da nas, — to jest naš grad — lakne svojim cijenjenim perom koje ima tendenciju, dapače, da bude bodljikavo i auktoritativno.

Vaš, ili bolje, nas list „Šibenske Novosti“ iznijele su mnogo štosta, i to, negda, u vrlo ostrom i ukoravajućem tonu o nedostatima nas sviju oko rada za napredak našeg rođenog grada. Ali „Šibenske Novosti“ nisu se služile cinizmom i ako su negda u svom pisanju bile vrlo oštре, dapače, su neke društvene pojave znale začiniti i oštrom satatom, da potenciraju mane nas sviju, ili nas pojedinaca. Ali?! Druga strana pisanja „Šibenskih Novosti“ bila je vidna, a ta je: „Šibenske Novosti“, kad su nešto ukorile, osudile, napisale bi i to, kako bi se dotični problem zdravo načeo, da se još zdravije riješi. Od takove kritike nije nikо hježao, jer je ona zdrava, korisna i može, dapače, mora, da donese dobre rezultate.

U broju 65. „Glasa Privredno-kulturne Matice za sjevernu Dalmaciju“ izašao je članak pod naslovom: „Jedan pogled na Šibenik kao centar Sjeverne Dalmacije“ potpisani sa P. Povod tom članku, koji se nakon godine i po izlaženju „Glasa“ u našem gradu prvi put osvrnuo na Šibenik, da je tobožnja izjava, koja je pala na „stolu mudrača“ (kojeg ste i vi g. uredniče negda znali i dobro ukerili) da „Glas“ nije našao za vrijedno, da se kroz čitavo vrijeme svojeg izlaženja osvrne na centar Sjeverne Dalmacije Šibenik. To bi imao biti po mom mišljenju samo formalni povod, dok kad malo dublje proučimo „pogled“ tako zvane Prosvjetno-Kulturne Matice na Šibenik iznesene u tom članku, vidimo da je povod mnogo dublji nego što biga htio nama servirati uvodničar „Glasa“.

Uzeti u analizu samoga članka bilo bi suvišno, sa svim tim, što je u njemu svrstano lijep broj „mudrača“ izreka pobravnih od kojekuda: Od narodnih poslovica, preko latinskih i talijanskih pa do Cervantesova Don Kihota. Može se ustvrditi samo to, da gospodin uvodničar nije uspio ništa bolje da dade već jednu negativnu sliku kojeg bilo sporednjeg grada, a koji zive u sadašnjim teškim ekonomskim i privrednim nedačama punim krize, kojih nisu uzročnici oni koji je osjećaju, već joj se mora korjenje tražiti u dubljim problemima, u daljoj prošlosti u kojoj su kao glavni akteri funkcioniрали baš gospoda okupljena oko „Glasa“. Možemo samo postaviti pitanje: „Jesam li ja kriv kad sam bolestan, a kad je uzročnik te moje bolesti tih onaj čovjek, koji me nastoji prezirati radi nje?“

Ta slika grada Šibenika servirana nam sa visokog pješestala Prosvjetno-kulturne akcije Matice za Sjevernu Dalmaciju u toliko je lošije od slike koju prije istakosimo, što se uvodničar „Glasa“ popeo na proplanke Bukovice i iz te perspektive gledao nas. A iz te perspektive mi smo gledali i prije rata kad smo vodili ogorčenu borbu za narodna elementarna prava, za oslobođenje od feudalizma, za „raspitivanje“ našeg težaka da ne „proslijedi ljudske držove“ i da se naši životi kulturnog čovjeka; da ne spava u jari zajedno sa krovom, teletom, prasetom i drugim domaćim životinjama, već da si priusti odmorom krevet, da košulju treba prati i nositi je čistu, jer kocenje

nekih parazita na ljudskom tijelu nije zdravo. Kad smo mi sve to radili i uradili gledani smo iz te višoke perspektive. I taj rad nije prestavljao nikakovu „kruhoborsku liniju“, već se njegovi rezultati ovde. Ali durbin gospode oko „Glasa“ koliko je god sa visoka bio napet na ovaj naš grad, toliko se niže spuštao jednoj drugoj strani, gdje je tražio često puta da napase oko na onim, koji su taj naš rad pojako ometali.

Da i mi malo poslovicićmo. Isus Krist je rekao: u oku brata svoga vidiš trun, a u svojem ne vidiš „gredu“. Gospoda oko „Glasa“ nisu djeca, zutokljunci. To su stariji prokušani ljudi, kojima i po koja sjedina urešava glavu. Oni su u glavnom, manje više, izuzevši male iznimke, svi iz rajona Ravnih Kotara. Putovali smo po Ravnim Kotarima nedavno i uvjerimo se da i tamo svijet žive načinom i običajima kakvim je živio onda, kad se spustio sa Karpatu, da se dapače, povlači i slara zla navika prirođena svima krajnjama, a to je što narod kaže: „privatljivost“. Svaki čovjek i kao pojedinac i kao kolektiva, stremi napredku i kulturi, a kultura nije samo rasna, već je univerzalna, sveljudska. Prema tomu gospoda oko „Glasa“ bi moral, ili su već moral, jer ne dodoše jučer, već davno u život, da se pobrinu, kako bi ti ljudi preko postojeće i već potpuno oprobane rasne kulture, koju naslijediš od otaca, došli do načina da ekuse i onu opću sveljudsку, koja je upućena u tabor sveljudskega progresa. Jesu li gospoda oko „Glasa“ u zadnjim decenijima radila u tom pravcu? Nisu! Jer da su radila, nebi se baš njihov uži kraj označavao kao onaj, koji još žive i producira na najprimitivniji način.

Prema tomu treba pomesti najprije pred svojim

vratima, da onda možeš prigovoriti drugome zašto on to ne učini.

Kad je već pokušano da nam se u lice nabaci sva naša „mizerija“ začinjena sa mnogo zlobe i ciničma zašto nam se barem iz ljubavi u Isusu Kristu, ne savjetuje šta da činimo? „Čušnu“ nas se i dobro! Ali „dragi učitelji“ nakon čuške dođe i dobra poduka; to je barem praksa u školi. Zašto nas ne naučite dobru, već nam turate pred nos samo naše „mane“. Mi šibenčani imamo vrlo mnogo dobrog instinkta da majinu nismo ako nista; da plagiramo, ako vidimo dobru stvar. Pokažite nam braćo rođena put u Meku. Vi već decenijama radite u raznim pravcima ljudskog napredka. Dajte da vidimo vaš rad! Gdje je on? Poći će mo ma koliko bilo daleko i ako se uvjerimo da je dobar, da vrijedi, da je donio plodove poći ćemo vašim stopama. Ali gdje su te vaše stope? Jesu li one markirane u ovoj dolini suza. Imade li njima traga? Ili ih briše vjetar ko praznu riječ.

To sam htio da reknem na uvodnik „Glasa“ jer, na koncu, ne osjetimo kroz ovu godinu i po blagodati njegova rada po naš grad, i koja mu muka dođe, te se rasplaka nad nama sada nakon toliko vremena.

Mi mu na njegovom radu, putu i patovanju želimo kao pravi kršćani sve dobro i svaki uspjeh, a kad prođe kraj ovog ukletog grada molimo ga neka ga mimoide kao što je to i dosada radio, jer nam reče: „de mortuis..... bene“. Ali još je bolje ni dobro ni zlo, jer je Šibenik živio i razvijao se i prije „Glasa“ i Matice, a dati će Bog da će ovaj kamen na kamenu ostati i poslije smrti tih dobroželečih „prijatelja“ ovog našeg grada, (kojeg bi se dalo nadoknaditi sa nekoliko šatora !!)

U ovim vrućim danima ima ljudi, koji zaduže drugoga, jer mu priušte nekoliko minuta slatkog slijeha. Ako je to bila svrha članka u „Glasu“, onda smo mu zahvalni.

B.

ŠPILJA NA SLAPU KRKE KOD SKRADINA.

Povodom članka u posljednjem broju Šib. Nov. o špilji na slapu rado uzimam pero, da jače upozorim našu javnost o sakrivenim ljepotama Krke. Spilja nije „kao jedno malo otkriće.“ Svi koji su čitali moju knjižicu „Rijeka Krka“, nedavno štampanu, naže u strani 68 kratki podatak o pećini. Osim komesara pk. Frane Madirazze, koga spominju Š. N. pisao je o špilji D. Marko Vežić podlistak u zadarskom Narod. Listu g. 1894. br. 39. Također prof. V. Miagostović u svom „Il nuovo cronista“ III. 116-118.

Pećina je bila otkrivena 1894., kad je inž. Vjek. Meichser kopao temelje stare elektro centrale. Ona u

prvom dijelu ima salu 14 m. dugu, 12 široku i 8 visoku, razdijeljenu stupovima u dva broda, a niz kupolu vise bijeli stalaktiti bizarnih formi, koji se mogu takmititi s najljepšima u Postojni. Kroz niski prolaz ulazi se u drugi dio pećine, koji također ima dvije lađe, odjelite kršnim stupovima. U trećem dijelu ima najfantastičnijih siga. Tu je neka čelija, koji su prvi posjetioci nazvali „krstionicom sv. Jakova.“ Zatim se teren spušta do jezerca. Cijela je pećina duga oko 150 m, a široka do 80. Ukupna joj površina oko 1200 m². U pećini je dobar zrak. No dosada ona nije potpuno ni opisana ni fotografirana ni znastveno proučena.

Već u doba kad je spilja bila otkrivena, bila je živa želja svih građana, da ostane netaknuta u svojim nijemim čarima, kako ju je dala priroda. Prof. Miagostović nudio se, da će pećinu zaštiti Zemaljski Odbor i Pokrajinska Vlada. Ali kroz nju je proveden kanal za vodu do električnih generatora. Iz nje su bili izneseni razni stalaktiti. Govori se, da je spilja bila nekada odavna poznata i da su se u njoj skrivali hajduci.

O ovoj pećini pisao sam pred tri godine prof. Girometti, poznatom pećinaru stručnjaku, da dođe k nama i znanstveno prouči naše podzemne tajne. Odgovorio mi je, da momentalno ne može doći, ali će nastojati to učiniti preko praznika. Prof. Klaudije Šupuk, suvlasnik pećine bio je pripravljen poduzeti na se sve troškove u ovom poslu. Nažalost sve je svršilo u ništa. Ali moja je ideja bila i jes, da posjetioci Krke budu očarani ne samo ljepotama slapa, nego i pećine Šibenik bi imao s njom uraditi ono što je Split učinio s Vranjačom. Trebalo bi napraviti prolaze, putiće, uvesti elektr. svijetlo i t. d. Istina

POZOR!
CIJENJENE MUŠTERIJE
POZOR!

Stigao je bogati izbor poplina, etamina, dagmar svila, košulja, sunčobrana, ručnika, i raznog pribora za kupanje.

Svim predmetima
cijene najpovoljnije.

A. VUKOREPA
ŠIBENIK
POMODNA TRGOVIN

ŽENSKA LJEPOTA je moć žena!

Krema CITRON

iz pravog limunovog soka. Najnovija, krama pro-
izvedena na znanstvenoj podlozi.

Dobiva se svagdje!

Krema ETOILE NOIRE

osloboda kožu od avaka
nečistota i čini teint nješnjim i svjetlim.

Krema NARTA

steže za čas sve kožne napicice da ne posjeduje
nikakovo astringirajuće sredstvo.

Gellé Frères Paris, 6, Avenue de l'Opera.

na Krci je sve privatno vlasništvo. Ali kad bi kod nas bilo više inicijative i smislenog rada, lako bi došlo do sporazuma između vlasnika, općine, Putničkog ureda, i društva Šubićeva, koji su svi prvi pozvani za ovakav posao. Dapaće mi bi trebali jedno agilno društvo za same slapove Krke, poput društva Plitvičkih jezera. Mnogo se toga hoće: urediti puteve,

podići pristojan hotel i restaurant, napraviti lager za automobile, pošumiti bregove, uvesti motorne čamce, postaviti mostiće, urediti nasade, česme i ostalo.

Sve je to lijepo, ali dok bude — „proći će mnogo barila Krke.“

D. Krsto Stojić

Gospodarske Novosti

Pripreme za jesenji XIV. Zagebački zbor.

Graditeljska izložba, veliki specijalni sajam gradjevinarstva, hotel, kuća i kuhinja. — Međunarodni kongres graditelja u Zagrebu. Željeznički popust 50 posto.

Saznajemo od uprave Zagrebačkog Zbora da je od Generalne direkcije državnih željeznica upravo stiglo rješenje, kojim se za izloške kod XIV. Zagrebačkog Zbora 13.—22. IX., u čijem okviru će biti i prvi specijalni sajam uzoraka gradjevinarstva, hotela, kuće i kuhinje, odobrava popust od 50 posto na taj način, da neprodani izlošci mogu biti besplatno otpremljeni natrag u svoje ishodište. Analogni popust odobren je i za izlagace i posjetioce Zbora. Oni će platiti na polasku čitavu kartu, koja im istom prugom, u istoj vrsti voza i istim razredom važi ujedno za besplatni povratak. Analogne željezničke popuste od 25—33 posto odobrile su i sve susjedne države. Osim spomenutih specijalnih sajmova biti će organizirana i izložba graditeljskih radova, zatim specijalni sajmovi za tekstilnu industriju, konfekcionirano krvno, kožu i izradjevine iz kože, prehrambenu industriju, plin, domaći ugljen, te poljoprivredu. Istdobro priređuje Zagrebački Zbor u stajama nove gradske klanice kod novog sajmišta 13. i 14. IX. izložbu i sajam domaće rasplodne stoke, a 20. i 21. IX. s odobrenjem ministarstva poljoprivrede prvi puta sajam inozemne rasplodne stoge iz Švicarske, Austrije, Madjarske i Njemačke.

Sve ove jesenjske priređbe Zagrebačkog Zbora privući će bez sumnje u Zagreb veliki broj stranaca i kupaca, tim više što će se u to vrijeme osim velikog internacionalnog kongresa graditelja držati i razni drugi kongresi i sastanci. Kod organizacije graditeljske izložbe i gradjevinarskog sajma suraduju sa Zborom odnosne stručne ustanove i Savez hrvatskih obrtnika, koji se naročito zauzima da domaći obrt svih gradjevnih struka bude dostoјno zastupan. I pripreme za sve ostale specijalne sajmove vrše se po uputama naročitih stručnih odbora, u kojima naši najbolji stručnjaci u interesu stvari i uspjeha suraduju s upravom Zagrebačkog Zbora.

Kredit obrtnicima iz prihoda državne klase lutrije. Komora za trgovinu, obrt i industriju u Zagrebu primila je od Državnog zavoda za unapređenje industrije i obrta obavijest, da će se u buduće pojedinim obrtnicima odobravati pomoći iz prihoda državne klasne lutrije samo u izuzetnim i specijalnim slučajevima i to samo onda, ako je rad dotičnog od opće koristi i potrebe po njegovu okolinu, zatim ako isti uvodi nove metode rada, ili novu vrst proizvodnje, koja je do sada bila nepoznata, a koja je od sumnjevne koristi po zemlju i narod. Državni zavod obrazlaže to time, što je prije izvjesnog vremena kod

ŠIBENSKA NEDJELJA.

„Šibenska nedjelja“ moja propast — Kako općina ženi općinare — Kako sanjam o krovu nad glavom. —

Sreće mi kad nebi morao nikako nebi pisao „Šibensku Nedjelju.“ Od puste vrućine izvališ ježićinu ko vječni žid na svojem beskonačnom obilaženju po pršnjim cestama. Natežeš nešto ko don na cipelu i nikako ne pasuje. U ustima ti Sahara. Vikneš: „Niko donesi mi transport, bunar, česmu vode.“ I ispijaš, Bože dragi, kao da namjeravaš tući rekord, poći u Ameriku, garnirati se dolarama, vratiti se, lijencarići i kafenatisi, kae što naši mudri građani većinom „rade.“

Ali još gore možeš da doživis kad pišeš „Šibensku nedjelju.“

Sjedim nekidan u štampariji, u jednom predgradku, kojeg sam okrstio, radi umirenja savjesti, mojom redakcijom i nešto pišem. Upada jedan odlični građanin natmurena lica ko Zeus i pita gospodiju: „Gje je onaj što me onako bezočno napada u nedjelji.“ Gospođica ko lastavica klisnu na vrata. Štampar u mače u dubinu iza mašina, a ja nesretnik ostao sam na mezevu. Vidim dobra biti neće!

Jesam li ja građanin ovoga grada? — pita, Sikt, pišti on i lupnu šakom po mom nesolidnom stolu. Sreće mi, sva se kula iz temelja ljudjina. A meni srce opade nisko, nisko.

Jeste gospodine, jeste odlični, uvaženi, poštovani građanin.... — meljem ja i polako izničem u čošak.

Plaćam li ja tačno porez, gradske takse, one puste takse, a a a....? — razvaljuje on usta od uha do uha i riče ko lav.

Plaćate gospodine dragi, mili ljubljeni gospodine --- sitnim ja i premirem od straha. Dobra biti neće.

Pa zašto vi mene onda poštenu građanina strpaste u onu vašu neoprano nedjelju... ja će vas.... i stiće šake, Bože prosti, ko maljeve, a oči mu zacaklile i krvave. Staje mi dah. Nervi me izdaju pamet. Mislim, te mi kucnuo zadnji čas....

A on poleti, ao poleti k meni ko orao!

Stoj gospodine! — urliknem ja. On stade, a meni neka čudna sila povrati dar govora. Poček mljeti ko vodenica: — Vidite dragi, mili gospodine, nisam vas ja, onako, iz zlobe metnuo. Sačuvaj Bože! Gde bi ja Vas vrijeđao; ugledna i poštovana građanina. Nego ja vas metnuh, jer ste Vi uvažen čovjek. A o kome se piše u novinama nego o uvaženim licima. Zamislite, medju kakvim ste odličnim personama bili u mojoj nedjelji..... i drobim ja kao da će sutra za propovjednika, a njemu krutoća sa lica opada ko šminka, ko maska. I kad ja završih a njemu sinu smješak, ko mjesec iza oblaka. Pruža mi svoju tešku ruku i oprašta grijeh: Veliko slavenko srce!

Ispraćam ga do vrata i brojim mu na uho sve naslove koji postojahu „va vremja ono“ u Kraljevima Hrvatskoj, Slavoniji i Dalmaciji; poglaviti, poštovani, svijelli, dragi, uvaženi i čudo toga, dok ga ne istisnuh.

Poslije toga dobio sam nervni napad. Pa ipak smo mi rasni!

Sjedim kod g. načelnika i čekam neko dobro po Sibenik kao što ga i on čeka sa najboljom voljom (dali će ga igda dočekati?) Ulaze dva općinara iz primorskog dijela općine.

Polako, već kako to naš narod, nastaju s noge na nogu, da nekako saberu misli.

Što želite добри ljudi — pita naš dobri načelnik.

Eto gospodin načelnik tako došli ča čete...

Koje dobro... pita g. načelnik nestrljivo.

Ča čete da van rečen gospodin načelnik....

ja san tija niku muljbu na vas tinit....

Ta reci jednom čoveče!

Eto ženim se....

Pa bilo ti sretno — odgovori g. načelnik udobrovoljen, jer ga ozovoljuje samo pomisao kad mora da isplaćuje neke novce za općinu — tako i valja. Žena u kuću sreća u kuću....

Ali ja san tija kā molit općinu da mi da čakod potpore.... zname, zli su dnevi.... a ko će me drugi pomoći vengo općina.... veliki su troški za ženit se....

Izvrsna stvar! Već sam i ja predao „muljbu“ velikom općinskom Jeri gromovniku za potporu i ženim se. Živila općina! A već sada raspisujem natječaj: — Tražim mlađu ljestvu, pametnu, strojnu djevojku da je oženim i to najboljije, ljestvo u crkvi, kako se dostaže. Miraz nepotreban jer će općina dati potporu, dakle: Platiće općina! A mi ćemo sasme druge „brigje“ brigati.

* *

U Šibeniku se diže prva mansarda na kući g. Vase Čoka. Moj prijatelj, odgoneći muhu sa nosa, veli mi:

Druže lako nama. Sada i bohemi će doći do krova nad glavom.

Kako pobogu brate — čudim se i mislim na općinu. (Kud će moje misli već na općinu) — Možda se Uprava smilovala pa nam daruje komadić krova.

Evo vidiš — kaže mi dalje prijatelj — G. Čok gradi mansardu. A mansarde su „bohemski majke,“ i ljudi pripovedaju da je to za nas.

Ej — uzdahno sam — kad bi to bilo, ali se u Šibeniku samo priča, priča, priča....

Uf, dosta je više stoma nedjeljom ta i onako se ovo što napisah okopalo u znoju. Ali možete pročitati, jer sam posuo sa malko parfema, da ne odiša onaj ljetni, teški zadah....

Nesreća rumunjskih automobilista.

Nesrećni slučaj, koji se desio rumunjskim automobilistima, a koji je svršio tragičnom smrću šofera Mandisa uzbudio je saučeće u svim slojevima našeg građanstva. Najveće interesovanje vladalo je za sudbinu ranjene gđe. Fulga, koja je prevežena na njegu i liječenje u banovinsku bolnicu. I kad se u građanstvu saznao da je van opasnosti čulo se je vrlo simpatičnih želja za što brže ozdravljenje rumunjskih gostiju.

U utorak je priređen vrlo lijep sprovod poginulom šoferu Mandizu. Radi nesreće prekinuo je ekskurziju njezin vođa princ Ghika. On se iz Knina povratio u Šibenik i u ime rumunjskog auto kluba prisustvova sprovodu oprostivši od pokojnika na groblju. Tom prilikom je iz Splita došao počasni rumunski konzul g. Dr. Ivo Bulić. Sprovod je također prisustvovao g. Subotić ministar n. r. Od mjesnih vlasti pokojnika su ispratili na vječni počinak: Predsjednik zem. suda, g. Dr. Dulibić; državni odvjetnik g. Dr. Burić; načelnik g. Dr. Vinko Smolčić; zastupnik bana i srez. načelnika g. Kukulić; predstojnik gradske policije g. Stalio i brojno građanstvo.

Moramo naročito istaknuti lijepi gest šibenskih šofera prema poginulom drugu. Oni su ga, kao žrtvu svoga zvanja, odvezli na posljednji počinak na automobilu. Svi su prisustvovali sprovodu i poslali vrlo lijep vijenac.

Na grobu su govorili g. Dr. Ivo Bulić i princ Ghika. U ime vlasti izrazili su g. Dr. Smolčić i g. Kukulić prinцу Ghiki saučeće. Princ je bio osobito dirnut kad mu je u ime šibenskih šofera g. Joso Juras — Rora isporučio saučeće porodici poginulog.

Vrlo lijepi vijenci su izrađeni u cvjarskoj trgovini g. Stipe Zorića.

BRAĆA LAURIĆ — Šibenik.
Salon za dame i gospodu. Onduliranje kose. Poslužba brza i tačna.

POKUĆSTVO

iz centra domaće industrije, Osijeka, dobijete uz konkurentne cijene kod:

**Stjepan Karković
ŠIBENIK**

Vaso Čok i Jovo Paklar
ŠIBENIK (Dalmacija)

Bogato skladište stakla za prozore, šupljeg stakla, porculana, kuhinjskog posuđa. Aluminijsko, emajlirano, papirnate robe, mineralne vode, bombona i t.d.

Vlastiti proizvod crkv. svijetca

Adresa za brzoj. Čok-Šibenik
Broj računa kod
Ček. Zavoda — Sarajevo 4343.

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE -- ŠIBENIK
Centrala: u Ljubljani

Brzojavni naslov:
Ljubljanska Banka — Šibenik
Telefon broj 18.

Prima uloške na knjižice i na tekući račun.

Podjeljuje kreditne trgovacke, mjenične it.d. Obavlja sve bankovne poslove najkulantnije.

Podružnice: BREŽICE, CELJE, ČRNOMELJ, KRANJ, MARIBOR, METKOVIĆ, NOVI SAD, NOVO MESTO, PTUJ, RAKEK, SARAJEVO, SLOVENGRADEC, SPLIT, ZAGREB.

Dionička glavnica i pričuve
Din. 60,000.000

Oglas licitacije.

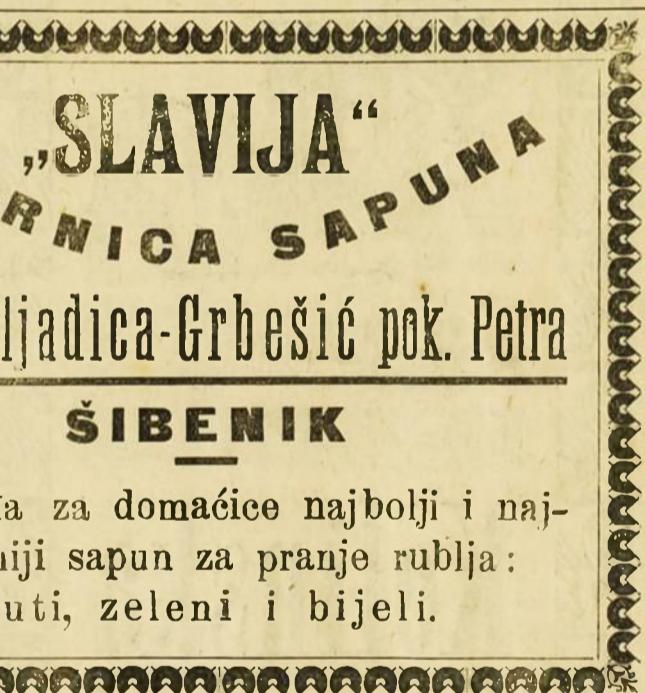
Kod Banovinske Bolnice u Šibeniku, održat će se dana 4. jula 1930. u 11 sati prije pođne druga ofertalna licitacija za opskrbu bolnice raznim živežnim namirnicama i gorivom za razdoblje od 15. jula do 31 decembra 1930. Za potanje obavijesti mogu se zanimanici obratiti Upravi bolnice.

Upravnik:
u. z Pasini

Ljetna zabava Sokolskog društva. U nedjelju 15. juna priređuje naše sokolsko društvo zabavu na ljetnom vježbalištu na kojoj će članstvo i naraštaj prikazati natjecateljne vježbe za svesokolski slet u Beogradu.

Početak u 8.30 sati. Ulaznice za odrasle 10 din., za dake i vojnike 5 din.

Novi list. U našem gradu počeo je izlaziti novi tjedni list „Katalik.“ Uređuje ga Don Joso Felicinović.

MALI OGLASNIK

Cijena do 10 riječi 10 dinara, svaka daljnja riječ 25 para.

Prvorazredno osiguravajuće društvo traži akvizitera za Šibenik i okolicu uz proviziju i eventualno plaću. Upitati u upravi lista.

Na prodaju jedan gramofon sadva pera, i sa 28 ploča, razne veličine. Gramofon i ploče su u potpuno dobrom stanju. Adresa na upravi lista.

Izložba đačkih radova. Jučer u petak otvorena je u našoj realnoj gimnaziji izložba, đačkih radova. Trajat će 3 dana. Ova izložba, koja je i prošlih godina bila vrlo lijepo posjećena, privući će i ovog puta osobitu pažnju našeg građanstva. Ovih dana otvorit će se izložba radova i u državnoj učiteljskoj školi.

Radovi na Šubićevcu. Agilno društvo „Šubićevac“ počelo je i ove godine sa radovima oko ulještanja. Radi se na uređevanju puta, koji spaja gornji dio sume sa cestom kod vojničkog logora. Društvo namjerava, također, da povede akciju oko izgradnje puta prema Dubravi. Posto bi taj put bio od velike koristi pa to selo bilo bi dobro do seljaci sazovu seoski zbor i da odluče da se doprinese izgradnji ovog puta od strane sela sa radnom snagom.

Koferencija ribara iz sibenske okolice održana je u ponедjeljak u salonu Grand Hotela „Krke.“ Na konferenciju je došao vrlo lijep broj delegata iz svih okolnih ribarskih mjesta. Raspravljalo se o ribarskom zakonu i drugim ribarskim pitanjima. Bilo bi u interesu razvoja ribarstva u našoj vrlo razvedenoj i za ribarstvo posebnoj obali, da učestaju ovakvi sastanci i da se naše ribarstvo podigne na jedan napredniji stupanj, tako, da bi pružilo što više koristi velikom broju stanovništva, kojemu je more i plug i motika.

Zakon o državnoj trošarini iz 1930. godine izašao je iz štampe pročišten u naknadi g. Lovra Kalašića u Zagrebu.

Nakladnik je u istome umetnuo nekoliko obrazaca (formulara) u kojima je iznio više primjera izračunavanja pošiljaka rakije i spirita po svim mogućim tablicama, t. j. preračunavanjem prave jačine alkohola po tablici I., količine u litrama po tabl. III. i napokon izravnim prečuvanjem iz ciste težine u hektolit. stepene alkohola po tablici IV.

Cijena je knjizi 20 Din. Onomu, koji taj iznos pošalje na nakladnikovu adresu poštanskom uputnicom ili čekovnom uplatnicom (koju se može dobiti kod svake pošte za 25 para) na ček. broj 36.549, dostavit će knjigu franko.

ANTE FRUA

= SIBENIK =
Ulica Kralja Tomislava.

Skladište
D. M. C.
i
TRIDENT
konca.